

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. marts 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Anne-Marie Træholt
Sagsnr.: 2013-0032-0587
Dok.: 665429

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 216 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 21. januar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Christina Toftegaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 216 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklen fra Tidsskriftet Sappho den 15. januar 2012 ”Danmark giver asyl til formodet pakistansk gangster”. Herunder bedes ministeren redegøre for, om han vil tage initiativ til en politimæssig undersøgelse af, hvorvidt den i artiklen omtalte pakistaner har fået permanent opholdstilladelse i Danmark på et falsk grundlag, om vedkommende – som oplyst i artiklen – har søgt asyl i England samtidig med, at han har søgt asyl i Danmark, og om vedkommende begår eller har begået kriminelle forhold, som han skal retsforfølges for. <http://www.sappho.dk/danmark-giver-asyl-til-formodet-pakistansk-gangster-aflars-hedegaard.htm>”

Svar:

Som justitsminister har jeg ikke kompetence i konkrete asylsager.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at når en asylansøger kommer til Danmark, har Rigspolitiet, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2, indledningsvist til opgave at undersøge asylansøgerens identitet, nationalitet og rejserute. Det undersøges i den forbindelse via fingeraftryksregistret Eurodac, hvorvidt en ansøger er registreret som asylansøger eller som ulovligt indrejst i en anden EU-medlemsstat. Hvis en asylansøger har haft forudgående ophold i en anden EU-medlemsstat, undersøger Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, om der på grundlag af Dublinforordningen er mulighed for at overføre asylansøgeren til den pågældende EU-medlemsstat med henblik på behandling af asylansøgningen dér.

I Danmark er det Udlændingestyrelsen og i anden instans Flygtningenævnet, som har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende ansøgninger om asyl efter udlændingelovens § 7. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet træffer afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse efter § 7 (asyl) efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte asylansøgers forklaring om sit asylmotiv sammenholdt med de til enhver tid foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1, at en tidsbegrænset og tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig. Afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, jf. udlændingelovens § 19,

træffes af Udlændingestyrelsen i første instans med klageadgang til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 2.

Udlændingestyrelsen har oplyst følgende om sin praksis:

”Når Udlændingestyrelsen modtager oplysninger om, at der er afgivet urigtige oplysninger i forbindelse med en asylsag, foretager styrelsen en vurdering af, hvorfra oplysningerne stammer, og om der er tale om oplysninger, der ville have haft betydning for vurderingen af asylsagen. Såfremt Udlændingestyrelsen vurderer, at der på baggrund af de nye oplysninger er grundlag for at foretage yderligere sagsbehandlingsskridt, vil den pågældende blive partshørt over de nye oplysninger.

Hvis det vurderes, at der er udvist svig, skal Udlændingestyrelsen i forbindelse med behandlingen af inddragelsessagen foretage en proportionalitetsafvejning af den udviste svig i forhold til de hensyn, der er opregnet i udlændingelovens § 26 og i forhold til den respekt for retten til familieliv og privatliv, som kræves efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Hvis der er personlige forhold, som gør, at en inddragelse vil være særligt belastende for den pågældende, jf. udlændingelovens § 19, stk. 6, jf. § 26 – fortolket i overensstemmelse med EMRK artikel 8 – vil opholdstilladelsen trods den udviste svig ikke blive inddraget.

I proportionalitetsafvejningen indgår det med betydelig vægt, at en opholdstilladelse er opnået ved svig. Hensynet til pågældendes personlige forhold skal derfor gøre sig gældende med større styrke i svigssager, for at inddragelse undlades, end i sager, hvor inddragelse efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, overvejes på baggrund af ændringer i pågældendes hjemland eller andre udefrakommende omstændigheder.”

Justitsministeriet har gjort Udlændingestyrelsen opmærksom på den i spørgsmålet omhandlede artikel.